

Исидоръ Ивановичъ Шараневичъ.

1829—1901.

Сеніоратъ Ставропигійскаго Института во Львовѣ устройвъ 16-го марта т. р. торжественну академію по случаю уродинъ Исаиада Ивановича Шараневича, одного изъ лучшихъ сыновъ Галицкой Руси. Бувъ вонъ великимъ ученимъ, историкомъ и археологомъ. Въ 1871 роцѣ получивъ катедру исторіи въ львовскому университетѣ.

Въ 1857 роцѣ Шараневича принятого въ составъ членовъ Ставропигійскаго Института, а вѣдь 1883 року вонъ ставъ его старшиною т.з. сеніоромъ. Умеръ въ 1901 роцѣ во Львовѣ, полишивши по собѣ много ученыхъ роботъ.

Всѣ літературнї роботы Шараневича вѣдзначаються повнотою думокъ и дѣлятся на четыре головнї части: одинъ вѣдносятся до исторіи Галицко-Володимирской Руси, другій заключаютъ въ собѣ

археологічнї вынаходы зъ старинного Галича, третій оповѣдають про старину Звенигорода и Львова, а четвертій посвященій Ставропигійскому Братству.

За всѣ тѣ ученыи роботы Исаидоръ Шараневичъ удостойвся великихъ похвалъ въ научномъ сѣтѣ. Имя его стало звѣстне въ краю и за границею: почестнымъ членомъ выбрала его Академія наукъ въ Krakowѣ и чешска Матиця въ Празѣ, а кievскій університетъ им. св. Володимира надавъ ему докторатъ русской исторіи.

Великому чоловѣкови належится велика вѣчність. Шараневича не повинна забути наша вѣтчина. Въ исторіи Галицкой Руси имя сего ученого историка, стойкого и неустрешимого борца своей родной земли, заслужило собѣ право на вѣчну память изъ рода въ родъ. *B.*